

Record- Biografen

giver 2-timmarsföreställning å

Godtemplarsalen i Vännäs by

onsdagen d. 8 april kl. 8,15 em.

Ur programmet må framhållas:

Juckasjärvi kyrkoby under Anders- mässhelgen.

Intressant bild från Lappland.

Tjoeka frun som hjälpreda.

Ett lustspel som utlovar stormande skratt.

Kvinnliga trapetzgymnaster.

Storartade prestationer.

Falskt allarm.

Skämtnummer av roligaste slag.

Vid brasan.

Enastående vackert drama. -- Bortvisad från hemmet för en broders skull.

Heltimmesskådespelet

Dödsfärden i natt och is.

Jätteångaren "TITANICS" undergång.

Förväxla ej denna jättefilm med mindre skildringar, som tidigare visats. Denna bild kostar i inspelning ca en halv million, och har inspelats av en skådespelaretrupp på över 500 personer.

Romantiserad skildring från ångarens första och sista färd.

1) Dödsfärden anträdde. 2) På havet. 3) I natt och is.

Ännu står denna hemska olycka levande klar för ens minne. Som ett stort svart kors står den stolte jätteångarens sista färd ristad i århundradets minnesbok. Och medan ännu minnet lever, mången än kanske begråter sina kära, vilar ångaren där nere, för alltid, för evigt.

Människosnillet stolta värk kämpade förgäves mot naturens egna krafter.

Det är naturligtvis ej en skildring från Titanics dödsfärd, som här framvisas, utan är det en på berättelser och skildringar om olyckan byggd historia som här rullas upp för ens ögon.

Jätteångarens avresa, hur den stolt plöjer oceanens vågor; dess mäktighet är mer förhöjd genom småfartyg

De väldiga luckorna i skeppets sidor slutas. Jätteångaren är färdig för sin färd.

Och från land vifta de vita dukarna, och glada "lycka till" ljud genom luften.

Allt längre och längre ut glider ångaren. Snart skönjes hemlandet endast som en strimma långt vid horisonten.

Från akterdäcket ljuda milda toner i den ljumma sommarkvällen. "Home sweet home", den kära engelska nationalhymnen, vid vars toner varje engelsmans hjärta alltid slår litet raskare, ljuder mäktigt över havet. Det var hymnen till havet, det var förspelet till döds hymnen.

Då ljuder ett rop i kvällen. Det är från utkiken. Isberg i sikte! Som jättelika spöken segla tysta döds-seglare över havsytan.

Några sekunder av ångestfull väntan. Då höres plötsligt ett fruktansvärt brak, jätteångaren har blivit särad i sitt hjärta, en fruktansvärd läcka har isberget rivit i dess sidor. Vaggande hit och dit, glider skeppet av isberget. Ett ögonblick är det dödligt, alla stå som lamslagna inför det påbörjade dramat.

Där nere i telegraftrummet har den unge förste telegrafisten suttit i allsköns lugn och ro. Så kommer kaptenen ner. Mörk och olycksbådande ger han order om att avsända hjälpsignaler.

Och maskinen knacker oupphörligt "hjälp, hjälp, vi gå till botten", men förgäves. Ingen påträffas. Då äntligen är hjälp på väg.

På däcket har emellertid hela vidden av olyckan blivit bekant, och på en gång utbröt en fruktansvärd panik. Plötsligt stocknar ljuset, och i nattens mörker bli fasorna än större, än hemskare. Och under allt detta fortsätter ångaren sin färd för full maskin för

som passera förbi; allt är framställt på ett realistiskt och målade sätt.

Och under det ångaren allt mer och mer nalkas sin dödsbädd, då leker man inom dess relingar, utan en aning om att döden vässat sin lie och den inom några få timmar skulle göra en rik skörd.

Filmen, som är utomordentligt väl iscensatt — den har kostat omkring 500,000 mark —, har blivit ett av kontinentens största slagnummer. Alla teatrar, som haft densamma, ha varit överfulla, och ständigt ha nya massor vältrat dit, och utan att vara rafflande, bjuder bilden ju en god inblick i passagerarnas liv på en dylik jätteångare.

att åtminstone göra ett försök till räddning.

En timme efter olyckan börjar ångaren redan luta, och passagerarna föras med skyndsämhet ner i båtarna. Kvinnor och barn först. Männen tävla om att visa sig uppoffrande men även flera kvinnor vilja hållre dö än lämna sina kära.

Men allt djupare och djupare sjunker skeppet. Kaptenen ser med förskräckelse, att han ej kan rädda alla. Men då paniken blir för stor, tillropar han dem maningsordet: Glömmen ej att I ären engelsmän! Nere i Marconitelegrafstationen arbetar tjänstemannen med dödsförakt. Han står snart i vatten till midjan, men alltjämt är han kvar på sin post, än hade han ej fullgjort sin plikt. "Fartyget sjunker allt mer och mer, om ett par timmar gå vi till botten", ljuder den hälsning kamraten får, då han är på väg att rädda sin tvillingbroder.

Då avbrytas signalerna helt plötsligt. Marconitelegrafisten har gjort sitt, och rörd löser kaptenen honom från sin post.

I maskinrummet höres plötsligt en fruktansvärd explosion. Pannorna springa, vattnet har trängt in i dem och förorsakar än mer olycka. Och från denna stund är skeppet ett redlöst vrak.

Allt närmare och närmare kommer slutet. Jätteångaren reser sig plötsligt rakt upp och ner samt sjunker. Den ena raden av ljus efter den andra försvinner under vattenytan för att slockna och aldrig tändas mer. Ångarens korta, stolta färd har blivit dess första och sista. Djupt där nere under ytan ligger den, tills kanske en gång naturen själv skall frambringa den i dagsljuset. Miljoner vila på denna fläck av havets djup.

Men bland vrakspillror, vågor och is kämpade passagerarna sin sista kamp mot döden. Förbi...

Biljettpriser: 50 för äldre, 25 öre för barn.

Vördsamt Sjögren & Carlsson.